

Старшыня Прэзідыума Вярхоўнага Савета БССР,
намеснік старшыні Прэзідыума Вярхоўнага Савета СССР.

Вярхоўны Совет Беларускай ССР выбран

25-га ліпеня 1938 года—праз месяц пасля выбараў адкрылася 1-я сесія Вярхоўнага Савета Беларускай Соцыялістычнай Совецкай Рэспублікі. Уступіў у свае правы вышэйшы орган дзяржаўнай улады, савецкі соцыялістычны парламент—Вярхоўны Совет БССР.

Следам за выбарамі ў Вярхоўны Совет СССР выбары Вярхоўных Саветаў Саюзных і Аўтаномных Рэспублік з'яўляюцца такой палітычнай падзеяй, якая мае выключнае сусветна-гістарычнае значэнне. Па закліку партыі Леніна—Сталіна амаль усе пагалоўна выбаршчыкі прышлі да выбарчых урнаў і аддалі свае галасы кандыдатам блока камуністаў і беспартыйных. Выбары ў Вярхоўныя Саветы Саюзных і Аўтаномных Рэспублік яшчэ раз паказалі несакрушальную сілу і магутнасць сталінскага блока камуністаў і беспартыйных, з'явіліся яшчэ раз грознай перасцярогай усім драпежнікам, усім міжнародным разбойнікам, фашысцкім падпальшчыкам вайны.

У дні выбараў у Вярхоўныя Саветы Саюзных і Аўтаномных Рэспублік савецкі народ яшчэ раз напаміну страціўшым розум фашысцкім авантурыстам аб сваёй грознай сіле, аб сваім адзінстве, сваім патрыятызме, рашучасці, гатоўнасці і здольнасці абараняць сваю радзіму да канца.

У гэтыя дні яшчэ раз пацярпела жорсткае паражэнне апошняя надзея нашых ворагаў і іх трацкісцка-бухарынскай фашысцкай агентуры на разрыў паміж рабочым класам, ажыццяўляючым у нашай краіне сваю пераможную дыктатуру, і шырокімі мільённымі масамі сялянства, на адрыў народа ад партыі і савецкай улады.

У гэтыя дні савецкі народ яшчэ і яшчэ раз прадэманстраваў сваю непахісную вернасць справе нашай вялікай партыі Леніна—Сталіна, бязмежную любоў і адданасць партыі і савецкаму ўраду, прадэманстраваў яшчэ раз непахіснае маральнае і палітычнае адзінства і нябачаную сілу і магутнасць нашай соцыялістычнай дзяржавы.

Ні ў адной краіне ні адна ўрадавая партыя ніколі не атрымлівала столькі галасоў, колькі атрымаў блок камуністаў і беспартыйных на выбарах у Вярхоўныя Саветы Саюзных і Аўтаномных Рэспублік.

Беларускі народ аднадушна галасаваў за сталінскі блок камуністаў і беспартыйных. Галасуючы за блок камуністаў і беспартыйных, народ галасаваў за далейшы росквіт нашай радзімы, за магутнасць на-

шай індустрыі, калгасаў, за багацце прадуктаў, за далейшае палепшанне матэрыяльна-бытавога становішча працоўных, за далейшы ўздэм заможнага калгаснага жыцця. Адаючы свае галасы за гэты блок, народ галасаваў за далейшы рост асветы ў нашай краіне, за далейшы росквіт навукі, літаратуры і мастацтва, за ўмацаванне дружбы народаў вялікага Совецкага Саюза.

Апускаючы бюлетэні за кандыдатаў блока камуністаў і беспартыйных, народ галасаваў за трывалы мір, за тое, каб працоўныя і надалей карысталіся благамі мірнай працы, за свабоду і незалежнасць нашай радзімы.

За кандыдатаў блока камуністаў і беспартыйных 26-га чэрвеня пры выбарах Вярхоўнага Совета БССР з агульнага ліку выбаршчыкаў 3.040.710 прыняла ўдзел у галасаванні 3.030.148 выбаршчыкаў, або 99,65 проц.; галасавала за кандыдатаў сталінскага блока камуністаў і беспартыйных 3.005.609 чалавек, што складае 99,19 проц. усяго ліку прымаўшых удзел у галасаванні.

Гэта бліскучая перамога блока камуністаў і беспартыйных абумоўлена самай грамадска-палітычнай абстаноўкай, у якой праходзілі выбары 26-га чэрвеня.

У сваёй прамове на сходзе выбаршчыкаў Сталінскай выбарчай акругі гор. Масквы таварыш Сталін растлумачыў розніцу абстаноўкі ў выбарах у капіталістычных краінах і ў нас, што гэта розніца ў выбарах карэніца іменна наўнасці там і адсутнасці тут, у нас, капіталістаў, памешчыкаў і іншых акул капіталізма, якія давяць на народ і стараюцца сказаць яго волю.

«У нас,—гаварыў таварыш Сталін,—няма капіталістаў, няма памешчыкаў, стала быць і няма даўлення з боку маемасных класаў на немаемасных. У нас выбары праходзяць у абстаноўцы супрацоўніцтва рабочых, сялян, інтэлігенцыі, у абстаноўцы ўзаемнага іх давер'я, у абстаноўцы, я-б сказаў, узаемнай дружбы, таму што ў нас няма капіталістаў, няма памешчыкаў, няма эксплуатацыі і няма каму, уласна, давіць на народ для таго, каб сказаць яго волю».

Выбары 26-га чэрвеня—гэта сапраўды народныя ўсеагульныя выбары, аб гэтым сведчыць самы факт удзелу ў галасаванні 99,65 проц. усяго ліку выбаршчыкаў па Совецкай Беларусі. Актыўнасць небывалая, неведомая ні адной буржуазнай дзяржаве.

Аб гэтым лёгка можна судзіць па даных аб выбарах у розных капіталістычных краінах за апошнія годы. У парламенцкіх выбарах 1935 года ў Вялікабрытаніі прымала ўдзел 71,9 проц. выбаршчыкаў (22 мільёны галасаваўшых з 30,5 мільёна агульнага ліку выбаршчыкаў). У прэзідэнцкіх выбарах 1936 г. у ЗША прымала ўдзел 83,3 проц. выбаршчыкаў (45,8 мільёна галасаваўшых з 55 мільёнаў выбаршчыкаў). У Польшчы ў сеймавых выбарах 1935 г. прымала ўдзел 46,6 проц. (7,5 мільёна галасаваўшых з 16,2 мільёна агульнага ліку выбаршчыкаў). Ва Францыі ў парламенцкіх выбарах 1936 года прымала ўдзел 83,9 проц. выбаршчыкаў (9,9 мільёна галасаваўшых з 11,7 мільёна агульнага ліку выбаршчыкаў). У Японіі ў парламенцкіх выбарах 1937 г. прымала ўдзел 69,9 проц. выбаршчыкаў (10,2 мільёна галасаваўшых з 14,6 мільёна агульнага ліку выбаршчыкаў).

З гэтых лічбаў відаць, што ні адна капіталістычная краіна не мае такога высокага процанта ўдзелу выбаршчыкаў у выбарах, як гэта мае месца ў СССР, у прыватнасці ў нашай Совецкай Беларускай Соцыялістычнай Рэспубліцы.

Але гэта яшчэ не ўсё. Неабходна яшчэ мець на ўвазе, што ў радзе капіталістычных краін агульны лік выбаршчыкаў вельмі невысокі, што выбарчым правам карыстаецца параўнаўча невялікая частка насельніцтва.

Напрыклад, ва Францыі выбарчым правам карыстаюцца толькі 28,2 проц. насельніцтва, у Японіі 21,1 проц., у ЗША 42,8 проц., у Польшчы 48,8 проц., насельніцтва. Гэтыя лічбы дастаткова красамоўна гавораць аб вузкім, урэзаным характары буржуазнага дэмакратызма.

Не гледзячы на тое, што буржуазія, яе вучоныя, палітыкі, друк няспынна трубяць аб самым «сучасным», «шырокім» дэмакратызме, нібы квітнеючым ва ўмовах капіталізма,—у сапраўднасці ў капіталістычных краінах, нават самай дэмакратычнай, няма ні сапраўднага дэмакратызма, ні роўнасці перад законам. У сапраўднасці пры капіталізме пануе «фармальнае роўнасць пры захаванні буржуазнага гнёту, ярма капітала, наёмнага рабства» (Ленін).

У сапраўднасці «буржуазныя канстытуцыі звычайна абмяжоўваюцца фіксаваннем фармальнага права ў грамадзян, не клапацячыся аб умовах ажыццяўлення гэтых правоў, аб магчымасці іх ажыццяўлення, аб сродках іх ажыццяўлення» (Сталін).

Пры выбарах у вышэйшых законодаўчых органах ў капіталістычных краінах шырока практыкуюцца такія метады, як тэрор, подкул, выбарчае жульніцтва і маніпуляцыя, якія ператвараюць гэтыя «выбары» ў пустую камедыю, у злізкі над народнай дэмакратыяй. Ці дзіўна, што палітычна чэсныя, свядомыя людзі нярэдка лічаць за лепшае адмовіцца ад удзелу ў такіх выбарах, фальсіфікаваных і падзеленых ад пачатку да канца.

Іншая справа ў нас, у СССР, дзе няма капіталістаў, няма памешчыцкага ўціску, няма каму давіць на народ і дзе няма каму і няма для чаго займацца фальсіфікацыяй і падтасоўкай фактаў. Зусім натуральна, што выбары ў Вярхоўны Совет БССР з'явіліся ўсенародным святам, усенароднай урачыстасцю беларускага народа.

Каб зразумець усю выключнасць гэтага незабываемага ўсенароднага свята, дастаткова было выйсці 26 чэрвеня на вуліцу, будзь то ў горадзе або ў вёсцы, у цэнтральных або ў самых далёкіх і маланаселеных пунктах, або раёнах нашай соцыялістычнай Совецкай ордэнавоўнай Беларускай Рэспублікі.

Хіба не выдатны той факт, што тысячы выбарчых сходаў, ахватаючых дзесяткі і сотні тысяч рабочых, калгаснікаў, чырвонаармейцаў, інтэлігенцыі, аспрэчвалі адзін ў аднаго гонар атрымаць згоду таварыша Сталіна і яго слаўных саратнікаў таварышоў Молатава, Варашылава, Калініна, Кагановіча, Ежова, Жданова, Мікаяна і іншых балатыравацца іменна ў данай выбарчай акрузе.

Няхай якая-небудзь буржуазная палітычная партыя, якая не толькі стаіць ва ўладзе, але нават апазіцыйная, назаве падобны факт са свайго гісторыі хаця-б за цэлае стагоддзе. Ніхто з іх не назаве падобнага